

tes „“, og det følgende Punktum i 3die og 4de Linie rettes til: „dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder første Gang bestemmes til Fængsel“.

Til § 137.

Samme:

88) 3die Linie. „af Egenmytte“ ændres til „i egenmyttig Hensigt“.

Til § 138.

Et Mindretal (Bajer, N. P. Jensen):

89) 2den Linie. Ordene: „eller sine Undermænd af samme Afdeling“ udgaa.

Udvalget:

90) Efter § 138 tilføies som ny Paragraf:

§ 00.

„Den Foresatte, der ved Trusel om skadelige Følger eller ved andre uberettigede Midler søger at afholde Undergivne fra at fremsætte eller forfølge Bøværinger, eller som undertrykker eller søger at undertrykke en til ham tjenstlig afgiven Bøværing, som han var forpligtet til at undersøge eller fremme, skal straffes med Fængsel, eller i Gjentagelsestilfælde efter Omstændighederne med Embeds eller Bestillings Fortabelse“.

Mindretallet under Nr. 6:

91) Som den første § i 9de Kapitel indskydes:

§ 00.

„Hvo der udfæder eller adlyder nogen Befaling, som sigter til at antaste Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, anses som skyldig i Højforræderi (jfr. Grundlovens § 43).“

Til § 140.

Udvalget:

92) 2den Linie: „Fred eller Vaabensstilstand“ rettes til „Fred, Vaabensstilstand, Vaabenhvile eller Kapitulation“.

Til § 143.

Samme:

93) Paragrafen rettes til:

„Bestemmelserne i § 142 komme ikke til Anvendelse, naar Skildvagter, andre Postter, Vagter eller Patrouiller indskrænke sig til at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden Maade fornærmer dem, eller naar de bruge deres Vaaben mod den, der voldeligt overfalder dem eller gjør dem Modstand, eller overtræder de af dem i Tjenestens Medfør givne Befalinger, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller omkommer, tager Skade for Hjemgjæld og ligger paa sin Gjerning“.

Til § 146.

Samme:

94) Paragrafen rettes til:

„Naar Nogen i Krigstid fratager en paa Kamppladsen Falden Noget, berøver eller aftvinger en Syg eller Saaret paa Kamppladsen, Marchen, under Transporten eller paa Kasarethet Giendele, eller handler paa lignende Maade mod en Krigsfange, der er betroet til hans Bevogtning, skal dette, for saa vidt nogen af disse Handlinger, hvortil dog i hvert Fald ikke henregnes fjendtlige Krigeres Afvæbning eller egen Forsyning med Vaaben og Ammunition i Tjenestens Tars, begaas i egenmyttig Hensigt at tilegne sig saadanne Giendele, betragtes som en særdeles . . . o. s. v., som Paragrafen lyder.

Til § 147:

Samme:

95) 5te Linie. Efter „Fængsel“ sættes „i 2den Grad“.

Til § 148.

Samme:

96) 1ste Linie. Efter „under“ tilføies: „saadan“, efter „tilføier“ indskydes: „ham“, og Ordene: „en saadan Strafarbejde“ i 2den Linie rettes til: „en betydeligere Legemsstabe“.

Til § 149.

Udvalget:

97) 2den til 4de Linie. Istedetfor Ordene „skal Krigsretten overfiske“ sættes „straffes han med Fængsel eller større Straf indtil“.

Et Mindretal (Bajer, Busf, N. P. Jensen, Lassen og Tramp):

98) Sidste Punktum udgaa.

Til § 150.

Udvalget:

99) 1ste Linie. Ordene „en virkelig“ udgaa.

Til § 151.

Mindretallet under Nr. 3:

100) 3die Linie. Ordene: „eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse“ udgaa.

Til § 152.

Udvalget:

101) 1ste Linie. Ordene „en virkelig“ udgaa

Til § 154.

Samme:

102) 1ste og 2den Linie. Ordene fra „særlig . . . under lignende“ udgaa.

Til § 157.

Mindretallet under Nr. 3:

103) 1ste Linie. Efter „som“ tilføies „forfættelig“.